

ת"פ (קריות) 71434-09-24 - מדינת ישראל נ' אושר לסרי

ת"פ (קריות) 71434-09-24 - מדינת ישראל נ' אושר לסרי שלום קריות

ת"פ (קריות) 71434-09-24

מדינת ישראל

נגד

אושר לסרי

בית משפט השלום בקריות

[22.04.2025]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של פגיעה (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 368 (א) רישא לחוק העונשין, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), עבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל - 1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, היה הנאשם הבעלים של רכב תוצרת ניסאן ג'וק לבן והחזיק כלב מגזע רועה בלגי מסוג מילנואה (להלן: "הכלב").

בתאריך 29.8.24 בשעה 03:40 או בסמוך לכך ישב הקטין ש.נ. יליד שנת 2008 (להלן: "הקטין") עם חבריו בתחנת הדלק סונול בקרית ים.

באותן נסיבות, הגיע הנאשם למקום באמצעות הרכב כשהכלב במושב האחורי. בשלב זה, פנה הנאשם לקטין ושאל אותו האם הוא מסתכל עליו? ולאחר מכן וללא סיבה תקף הנאשם את הקטין באופן שפתח את הדלת האחורית של הרכב ושיסה את הכלב בקטין תוך שמורה לכלב "תקוף אותו".

בהמשך לכך הכלב נשך את הקטין וגרם לו חבלות של ממש, היינו סימני נשיכה והמטומה בעכוזו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, פונה הקטין לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

בהמשך לאמור, בשעה 03:51 או בסמוך לכך, שהה מר בן דודוב (להלן: "המתלונן בן") בתחנת האוטובוס הסמוכה למקום כאשר אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") ניגש למתלונן בן ואמר לו כי הנאשם רודף אחריו. בהמשך למתואר לעיל, הגיע הנאשם ברכבו, כשהכלב במושב האחורי ומשאמר האחר לנאשם כי המתלונן בן הוא אחיו הגדול, ללא כל סיבה, תקף הנאשם את המתלונן בן באופן שפתח את דלת הרכב ושיסה את הכלב המתלונן בן תוך שמורה לכלב: "תקוף" "תקוף".

בהמשך, נשך הכלב את המתלונן בן וגרם לו לפגיעות בשוק ימין, היינו חתך מידאלי עם חשיפה של שריר וחתך חלקי של השריר.

מיד ובסמוך אמר הנאשם למתלונן "אני אשלוף עליך כלי".

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, פונה המתלונן בן לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

בהמשך לאמור בשעה 04:27 או בסמוך לכך, הגיע מר מיכאל לויט (להלן: "המתלונן מיכאל") למקום ופנה לנאשם בבקשה שייתן לו סגריה. לאחר מכן, התקדם המתלונן מיכאל לחנות הנוחות הנמצאת במקום. בשלב זה וללא כל סיבה, תקף הנאשם את המתלונן מיכאל באופן ששיסה את הכלב במתלונן מיכאל וגרם לו לפגיעות בשוק שמאל אחורי, חתכים רוחביים עמוקים עם חשיפה של שריר.

לאחר מכן, בעוד הכלב נושך את המתלונן מיכאל, ניסה הנאשם להרחיק את הכלב מרגלו של המתלונן מיכאל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נאלץ המתלונן מיכאל להתפנות לבית החולים לקבלת טיפול רפואי בדמות 6 תפרים של סגירת החתכים.

הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף.

ראיות לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה רעיית הנאשם הגברת זוהר לסרי. העדה אמרה בבכי שהיא כועסת על הנאשם ולא דיברה איתו בתחילת הליך המעצר. העדה אמרה שלשניים ילד קטן בן שנה והמצב קשה מאד והיא עברה להתגורר אצל ההורים כיוון שקשה לה להיות בבית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את הרישום הפלילי המעודכן של הנאשם - ת/2, כמו כן הגישה ב"כ המאשימה מסמכים רפואיים של המתלונן - ת/3 ואסופת דיסקים - ת/4. כמו כן הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - ת/1.

ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומדובר בפגיעה משמעותית כאשר למתלוננים נגרמו חבלות משמעותיות. כמו כן ציינה ב"כ המאשימה בעניין עבירות התעבורה כי אדם שנוהג ללא רישיון משול למי שמחזיק נשק טעון ברחוב. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה במקרים דומים. ב"כ המאשימה טענה שהתנהלות הנאשם מלמדת כי עסקין בנאשם אשר אימץ דרך חיים עבריינית. הנאשם שיסה את כלבו באכזריות בשלושה אנשים שונים ללא כל סיבה כאשר אחד מהם קטין יליד שנת 2008. לנאשם אין כל היכרות מוקדמת עם נפגעי העבירה ופגע בהם ללא כל התגרות מצדם.

המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

באשר לעונשו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה כי ביום 3.3.25 נשפט הנאשם לאחר שהורשע בעבירות של איסור התעללות בבעלי חיים, איומים ותקיפה סתם. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, קנס כספי, פיצוי לנפגעי העבירה, התחייבות להימנע מעבירה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע מצער והדגיש כי העובדה שהנאשם נותר במעצר היא רק בשל היעדר חלופת מעצר. כתוצאה מכך בתיק מאוחר יותר הנאשם נשפט עצור לעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה על אף העובדה כי בתחילה היתה הסכמה לעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. נטען שהנאשם לא ניהל את משפטו והודה בהזדמנות הראשונה וחסך עדותם של נפגעי העבירות. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ומגלה אמפתיה כלפי הקורבנות. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ולא הצליח להשתלט על הכלב ותקף שלושה אנשים על לא עוול בכפם. נסיבות האירועים מלמדות כי הנאשם לא ידע מה הוא עושה והיה תחת השפעת אלכוהול. הסנגור טען כי לא מדובר בנאשם עבריין ועברו הנקי עד לתיק הנוסף מלמד על כך. ב"כ הנאשם הפנה לכתב האישום המתוקן בו נרשם בין היתר שהנאשם ניסה להרחיק את הכלב מרגלו של המתלונן והדברים מתועדים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית לשיטתו במקרים דומים. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה - נ/1. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה שמתחיל מעונש של של"צ ברף התחתון לבין עונש של שנת מאסר וביקש להסתפק בעונש המשקף את תקופת מעצרו של הנאשם. ההליכים המשפטיים נמשכו כך לטענת ב"כ הנאשם שלא באשמת הנאשם וציין את תנאי המעצר הקשים. הנאשם מוכן לפצות את נפגעי העבירה. לעניין עבירות התעבורה ציין ב"כ הנאשם כי הוא משאיר לשיקול דעת בית המשפט את רכיבי הענישה.

6. הנאשם בדברו אמר שהוא לוקח אחריות על מעשיו וכי לא מדובר במקרה מתוכנן וזה לא משהו שחשב שיקרה. הנאשם אמר שמאז מעצרו הוא מבין את המקרה ולמד ממנו ולא מתכוון לעבור שוב עבירות או לחזור על המקרה. דיון והכרעה
7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.
8. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. מדובר בכתב אישום הכולל השתלשלות אירועים וקיימת בבסיסם מסכת עבריינית אחת ומוגדרת (ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)). לפיכך, נכון יהיה לראות את כל השתלשלות העניינים כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.
9. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות התעבורה הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור וביטחונם האישי של משתמשי הדרך ושלמות גופם. העובדה כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה מהווים זלזול מופגן ובוטה בחוק וגורמי אכיפת החוק ומלמדים על העדר מורא מהחוק. אין ולא יכול להיות כל הסבר להתנהגות בוטה ומזלזלת בחוק ואשר מסכנת את משתמשי הדרך ועוברי אורח והציבור כולו בצורה חמורה.
- הנאשם כאמור מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ולעניין זה אפנה לבתי המשפט עמדו על חומרתה של עבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה וכפי שקבע כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל (23.4.2012):
- "...נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור".

10. הערכים המוגנים שעליהם באה להגן העבירה של פציעה הם שלמות גופו של אדם, שלמות נפשו, הגנה על בריאותו ועל כבודו. בעניינו מדובר בתקיפה אכזרית של שלושה אנשים ביניהם קטין באמצעות כל כלב ומדובר בפגיעה קשה בערכים חברתיים כמפורט בעובדות כתב האישום.

11. בנסיבות שבהן עבירה של תקיפה שנעברה באמצעות כלב מסוכן, אמר בית המשפט, כי מדובר "בעבירות חמורות, פגיעת רעה, ברף העליון של הערכים המוגנים, ובחומרה יתרה. שיסוי כלב תוקפני באדם מעמידו בסכנת חיים, בסכנה לשלמות גופו, המעשה אף מעמיד אחרים שנמצאים בקרבת אותו אדם בסכנה, ומטיל אימה על העדים להתרחשות. המחוקק ייחס לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה חומרה יתרה, אשר באה לידי ביטוי בעונש הקבוע בצדה: 20 שנות מאסר" - שם דובר אמנם על עבירה של חבלה בכוונה מחמירה אך הדברים באשר לערכים חברתיים מוגנים נכונים גם לענינו. (ע"פ 152/15, 160/15, 174/15, 261/15 מסלמאני נ' מדינת ישראל (17.1.15)).

12. עוד הוסיף בית המשפט בעניין החומרה היתירה הנובעת מכך שהעבירה נעברה באמצעות כלב מסוכן, כי "לא בכדי נתן המחוקק דעתו לתופעת אחזקת כלבים מסוכנים. כלבים אלה, אשר הפיטבול נמנה עמם, מתאפיינים בכוח רב ובתוקפנות קיצונית, לעתים בלתי צפויה (דברי ההסבר להצעת חוק הסדרת הפיקוח על כלבים, בעמ' 382). כפי שציין המחוקק, 'כלב מאולף תקיפה כמוהו ככלי נשק מסוכן' (שם, בעמ' 388). את הבריונות המוצאת את ביטויה באיומים, לא כל שכן בתקיפה בעזרת כלבים מסוכנים, יש לעקור מן השורש"

כמו כן אפנה לת"פ י-ם 20-05-3007 מדינת ישראל נ' יהודה אריאל ראובנס ולדברים שנקבעו שם :

"כפי שטענה באת-כוח המאשימה בצדק רב, בשונה מכלי תקיפה אחר (נשק חם או נשק קר), אשר מרגע התקיפה ניתן בדרך כלל לצפות את משך התקיפה ואת תוצאתה, השימוש בכלב הפועל באופן "עצמאי" לשם תקיפה, חמור בכך שאופן התקיפה, עוצמתה ומשך התקיפה אינם צפויים. בעניינו הנאשם לא הסתפק בשחרור הכלב המסוכן ובשיסויו בנפגע, אשר רגע קודם לכן מעד בירידתו מהאוטובוס והיה שרוע על הקרקע, אלא הוסיף והכה בו בראשו ובפניו באכזריות באמצעות מקל. הנאשם אף לא חדל ממעשיו החמורים ביוזמתו, אלא מי שהביאה להפסקתם הייתה חברתו אנה. כאמור בעניין שומסקי, "המשחרר כלב מסוג פיטבול בנסיבות ששוחרר מודע היטב לכוח ההרסני שיצא לדרך. תקיפת האחר בדרך זו גורמת פחד, אימה ובעתה בדרגה גבוהה מזו של תקיפה על ידי סכין למשל. די לנסות להזדהות עם מצבו של קורבן השרוע על הקרקע כאשר כלב מסוג פיטבול תוקף אותו בכל גופו וקורע את בגדיו. ואם לא די בכך, הנאשמים הצטרפו לתקיפתו במצב האמור כאשר הם בועטים בראשו ובצלעותיו" (שם, פסקה 2). מדובר אפוא, במעשה אשר "אלימותו עולה כדי אכזריות" (שם, פסקה 2. ראו דברים דומים גם בפסקה 3).

כמו כן אפנה לת"פ 8046/06 מדינת ישראל נגד שומסקי - גם שם דובר על עבירה חמורה יותר של חבלה בכונה מחמירה אך הדברים שנכתבו ונקבעו בעניין חומרת המעשים של תקיפה באמצעות כלי יפים גם לעניינו ויש לערוך את התאמות הנדרשות.

13. באשר לעבירת פציעה בה הורשע הנאשם הרי שמדיניות הענישה מלמדת על ענישה מחמירה, אפנה לעניין זה לפסיקה הבאה:

בת"פ (מח' י-ם) 19484-03-12 מדינת ישראל נ' צלאח אזברגה (ניתן ביום 8.7.2013) - הורשע נאשם בעבירות של פציעה, ניסיון פציעה ואיומים, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג (מח' י-ם) 24346-02-11 מחמד אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9.5.11) - הורשע אדם בעבירת פציעה, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד (ניתן ביום 28.1.15) - הורשע נאשם בעבירת פציעה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 מדינת ישראל נ' מיכאל כהן (ניתן ביום 10.10.12) - הורשע נאשם בביצוע עבירת פציעה על רקע סכסוך שכנים, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור. במקרה זה הטיל בית המשפט השלום עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין עבירה של פציעה, גרימת חתך בראש המתלונן באמצעות סכין תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

רע"פ 8716/13 סלאח דיאב נ' מדינת ישראל (13.8.14) - נדחתה בקשת המערער למתן רשות ערעור לאחר שבית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעת אדם אחד ותקיפת אחר ואילו ערעור המדינה בגין קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה וחבט באגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מדינת ישראל (3.3.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המערער בגין הטלת 10 חודשי מאסר בפועל בשל ביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט העליון מציין בהחלטתו כי הגם שעברו של הנאשם נקי אין בעונש שנפסק כדי חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו.

רע"פ 8405/08 משה טיבולי נ' מדינת ישראל (7.10.2008) - נדחתה בקשת המערער לקבלת רשות ערעור בשעה שבית המשפט השלום הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר שלא בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה בחופף לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעת המתלונן במכת אגרוף וגרימת שבר באף (עבירת פציעה שלא בנסיבות מחמירות). בית המשפט המחוזי דחה ערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מחוזי באר-שבע) 8046/06 מדינת ישראל נ' שומסקי (27.5.2007) (כבוד השופט נ' הנדל) (להלן - עניין שומסקי) - שני הנאשמים הם אחים שהורשעו בעבירות אלימות קשות. הנאשם 2 היה מי ששחרר כלב מסוג פיטבול כדי שיתקוף ובעודו תוקף את הנפגע ונושך אותו, הצטרפו הנאשמים ותקפו אף הם את הנפגע, עד אשר הנאשם 1 הרחיק את הכלב מהנפגע. למרות גילו הצעיר של הנאשם 2 ונסיבות חייו הקשות, הושתו עליו 4 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 25,000 ₪ לנפגע. על הנאשם 1 הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם 1 על העונש נדחה (ע"פ 6008/07 יבגני שומסקי נ' מדינת ישראל (12.11.2007)).

ע"פ 152/15 מסלמאני נ' מדינת ישראל (17.11.2015) (כבוד השופט נ' סולברג) (להלן - עניין מסלמאני) - שלושת המערערים הורשעו בחבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א)(1)-ו(4)) ובתקיפה בנסיבות מחמירות (סעיף 379) ושניים הורשעו גם בהחזקת כלב מסוכן (לפי חוק הפיקוח על כלבים), לאחר ששיסו בנפגע כלב מסוכן מסוג פיטבול, אשר נשך את הנפגע בשוק רגלו וגרם לו נזקים חמורים. בבית המשפט המחוזי הושתו עונשי מאסר למשך 12 חודש, 14 חודש ו-18 חודש, מאסרים מותנה ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪. ערעורם של הנאשמים נדחה ואילו ערעורה של המדינה התקבל בחלקו. העונש הוחמר אך במעט, כך שעונשו של אחד הנאשמים הוחמר מ-14 ל-18 חודשי מאסר ושל נאשם נוסף הוחמר מ-18 ל-27 חודשי מאסר.

14. יצוין כי עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם והפניות לפסיקה ואציין כי מדובר בתיקים שאינם דומים לענייננו. ראשית בתיק שבפני מדובר על שלושה נפגעי עבירה שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, תקיפה באמצעות כלב וכן העובדה כי שם מדובר בעבירות בהן צוינה התרשלות מצד הנאשם שלא בענייננו.

15. נוכח כל האמור ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות תיק זה נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

16. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים בהם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום. בענייננו לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם.

17. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שקבעתי נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם והנסיבות בהן לנאשם בן פעוט בן כמה חודשים. הסנגור טען כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות ועל כן ביצע את העבירות גם אם אין בכך כדי להוות טענת הגנה. הנאשם כך נטען מביע חרטה עמוקה על מעשיו ומגלה אמפתיה ונתתי משקל אף לעובדה שהנאשם הודה וחסך את עדותם של נפגעי העבירה לרבות הקטין על כל המשתמע ממעמד מתן עדות. לחומרא יש ליתן משמעות ומשקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם, דווקא בשל העובדה שהנאשם הוא זה שהכניס עצמו למצב בו ביצע אלימות אכזרית כלפי קורבנות העבירה. אלימות זו באמצעות כלב אכזרית ואיננה רק נזק פיסי אלא גם נזק נפשי לטווח הרחוק. אירועים מסוג אלה מותירים אצל נפגע העבירה אימה ופחד ואלו ילוו אותם לאורך השנים. יש לציין כי לנאשם הרשעה מאוחרת לתיק זה בעבירות של איסור התעללות בבעלי חיים, איומים ועבירה של תקיפה סתם.
18. פיצוי לנפגעי העבירה: אף מבלי שיש בפני מסמכים כלשהם מלבד ת/3 באשר לנזק שנגרם למתלוננים, הנזק הוא קשה ומשמעותי. עיינתי במוצגים שהוגשו בפני. לאור האמור על הנאשם לשלם לנפגעי העבירה פיצוי. גם אם מדובר בסכום שאין בו כדי לכסות את מלוא הנזק בהתחשב בכך שפיצוי לנפגע העבירה הוא בדרך כלל סמלי ואינו ממצה את מלוא נזקו של הנפגע וכי בכל מקרה עומדת לו אפשרות לתבוע את נזקיו במסגרת הליך אזרחי יש מקום להשית על הנאשם תשלום פיצוי כספי לנפגעי העבירה. (ראו: רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2007)).
19. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 15.9.24 ועד ליום 3.3.25.
- עונש זה יהיה במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם.
- 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות ויורשע בה.
- 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה ויורשע בה.
- אני מורה על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל להחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 12 חודשים מיום שחרורו של הנאשם. מאחר והנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה יש לראות בהצהרתו זו אסמכתא תחת הפקדת רישיון נהיגה.
- פסילה על תנאי של 4 חודשים ולתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה ו/או עבירה של נהיגה בפסילה.
- אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי לכל אחד מהמתלוננים בסכום של 10,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, ע"ת 1,2,3.
- כל אחד מסכומי הפיצוי יחולק ל-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 28.6.25 ובכל 28 לחודש.
- את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- בנסיבותיו של הנאשם אינני מחייבת אותו בקנס כספי.
- אני מורה על השבת הרכב המצוין בכתב האישום לנאשם באמצעות רעייתו הגברת זוהר לסרי ת.ז. 325424539.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- המזכירות תמציא את גזר הדין למשרד הרישוי.
- ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בנוכחות הצדדים.